

убѣсятъ, и доро той былъ ѣще въ затворъ въ Търново, былъ е изложенъ на най тежки мжки. Тѣй напимѣрь единъ очеви-дець ни разказа, че едно турско заптѣ му държало главатъ, други му държалъ краката, трети сѣднжлъ на гърбъ-тъ му и го люлѣяли; звѣрски отистина мжченія. Отъ всичко това се вижда, че Търновець-тъ Иванакъ Ионковъ, трѣба дѣйстви-телно да е былъ най опаснѣя за Турцитѣ бжлгарски патриотъ, былъ е спорядъ това вижда се и най дѣятелнѣя и най самоот-верженнѣя възстанникъ. —

За по точно впрочемъ историческо описаніе на това толкова важно сѣбитіе, „на Велчовата Завѣра,“ нѣ ще разка-жимъ, спорядъ увѣреніята на очевидци сѣвременници, за мѣста-та въ Търново, на които сж были убѣсени горѣупомянутитѣ зло-чести възстанници (освенъ Иванакъ Ионковъ, убѣсенъ въ Ловечъ): 1-о) на Башдарлѣка на мѣстото: Демиръ дерекъ зовимо, убѣсили Велча Дѣмѣджіята, 2-о) на Дервентската порта убѣсили Димитра Софіяліята; 3-о) на края на градъ-тъ Търново кѣмъ Марино-поле на мѣстото „Дараджа“ зовимо, убѣсили Х. Юрдана Х. Кржстевъ Брадата отъ Елена, и Коля Гайтанджіята отъ Търно-во; 4-о) Капитанъ Георгія же Мамарець-тъ отъ Котель, когото Турцитѣ уловили заедно съ Игуменъ-тъ Х. Сергія въ Плаков-скія Монастирь: понеже той е былъ Русски подданикъ, а при това го и уловили облѣченъ въ Русска Офицерска униформа, не смѣили Турцитѣ да го убѣсятъ, но го испратили въ Цари-градъ; и вижда се че висшето Правителство въ Цариградъ го е придало на Русското Посолство, но негово исканье разумѣва се, и отсетнѣ чрезъ посредничеството на Княза Стефана Бого-риди, тоже Котленецъ, испратили го въ Островъ Самось, пода-ренъ нему отъ Султанъ Махмуда, дѣто Капитанъ Георги въ 1846-та година се е поминжлъ; 5-о) сѣщо и Игуменъ-тъ на Плаковскія Монастирь Х. Сергія Турцитѣ не дерзжали да убѣ-сятъ, но слѣдъ като го държѣли доволно време въ затворъ, и го безчеловѣчно мжчили, най сетнѣ го пуснали; и той е живѣлъ отпослѣ нѣколко години. 6-о) Даскалъ Андона тоже пуснали